

«Μόνος ή Μοναδικός;»

/ [Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

«Εάν υπάρχει κάτι που πρέπει να το πούμε πολύ καθαρά, είναι ότι για την Εκκλησία είναι αδιαπραγμάτευτη η αξία του ανθρώπινου προσώπου... το μέτρο αυτής της αξίας, είναι η Ενανθρώπιση του Θεού. Το ότι ο Θεός γίνεται άνθρωπος, φανερώνει την μοναδικότητα και την αξία του ανθρώπου. Εάν αυτό το μέτρο χαθεί, τότε τι μένει σαν μέτρο της ανθρώπινης αξίας; ... Όταν αρνούμεθα την θεία καταγωγή του ανθρώπου και το θεοειδές του ανθρώπινου προσώπου, μήπως προσφέρουμε ένα ιδανικό ιδεολογικό στήριγμα στην εκμετάλλευση του ανθρώπου και τον ευτελισμό του;», σημείωνε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλος, εξηγώντας γιατί, για την Εκκλησία είναι αδιαπραγμάτευτη, η αξία του ανθρώπινου προσώπου.[1]

Pankil P. Shah, 7 ετών, Ινδία. Έργο από τη συνεργασία του Μουσείου με το Μουσείο Παιδικής Τέχνης της Ιαπωνίας

Η κατήχηση της Εκκλησίας, μπορεί να διαδραματίσει έναν σημαντικό ρόλο και σ' αυτό το θέμα, βοηθώντας τα παιδιά να συνειδητοποιήσουν την αξία του ανθρωπίνου προσώπου, την αξία του άλλου. Σημαντικός και βοηθητικός σ' αυτό, είναι ο ρόλος του σχολείου και άλλων φορέων που απευθύνονται σε παιδιά. Όπως η πρωτοβουλία του Μουσείου Παιδικής Τέχνης (Κόδρου 9, προέκταση οδού Βουλής, στην Πλάκα), να φιλοξενήσει στους χώρους του, την έκθεση «Μόνος ή Μοναδικός; διαφορετικότητα και ρατσισμός». Στόχος της έκθεσης είναι να συμβάλει στην ενημέρωση, τον προβληματισμό, την ανάπτυξη κριτικής σκέψης, την αποδοχή της διαφορετικότητας του άλλου, είτε αυτός είναι ηλικιωμένος, είτε έχει κάποια αναπηρία, είτε πάσχει από κάποια ανίατη ασθένεια, είτε έχει διαφορετική καταγωγή, φυλή ή θρησκεία, είτε έχει διαφορετική εξωτερική εμφάνιση ή ακόμα μαθησιακές δυσκολίες και την ειρηνική συνύπαρξη με αυτόν. Αξίζει να σημειωθεί ότι, τα έργα των παιδιών παρουσιάζουν την οπτική όχι μόνο του θύματος, αλλά και του θύτη, φέροντας έτσι στην επιφάνεια αισθήματα φόβου και ανασφάλειας,

για οτιδήποτε διαφορετικό από αυτό που έχουν συνηθίσει.

Διαφορετικοί άνθρωποι σε καρεκλάκια

Η έκθεση περιλαμβάνει 114 έργα ζωγραφικής, κόμικς και κατασκευές παιδιών 3-14 ετών, από τα εικαστικά εργαστήρια του Μουσείου, από συνεργασίες με το Κέντρο ΑμεΑ του Δήμου Ζωγράφου, το International Paint Pals-Youth Art

Connection στην Atlanta της Αμερικής, το Μουσείο Παιδικής Τέχνης στη Χαμάντα της Ιαπωνίας, το Διεθνές Μουσείο Παιδικής Τέχνης στο Όσλο της Νορβηγίας και την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες.

*Κωνσταντίνα Τζιγχριτζή 12 ετών και Γιάννης Χάρδας 11 ετών.
Έργο που δημιουργήθηκε στα εικαστικά εργαστήρια του Μουσείου*

Παράλληλα, το Μουσείο Παιδικής Τέχνης συμμετέχει με αυτή τη νέα έκθεση και με δωρεάν εικαστικές δράσεις, στον ετήσιο εορτασμό για τις «Ευρωπαϊκές Ημέρες Πολιτιστικής Κληρονομιάς», με θέμα «Βία και Ανεκτικότητα», μια πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης, που πραγματοποιείται το τελευταίο Σαββατοκύριακο του Σεπτεμβρίου. Η νέα έκθεση του Μουσείου «Μόνος ή Μοναδικός; Διαφορετικότητα και ρατσισμός» και όλες τις δράσεις που την πλαισιώνουν, γίνονται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Προγράμματος «Είμαστε όλοι Πολίτες», που στοχεύει στην ενδυνάμωση της κοινωνίας των πολιτών.

Ομαδικό έργο παιδιών, ηλικίας 12 ετών. Βραβευμένη συμμετοχή, σε Πανελλήνιο Διαγωνισμό από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες

Κατερίνα Χουζούρη

[1] Τον Ιανουάριο του 2013, μιλώντας στο Επιστημονικό Συνέδριο «Εκκλησία και Αριστερά», που οργάνωσε το Τμήμα Θεολογίας του ΑΠΘ, σε συνεργασία με την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος